20 Ιουνίου 2022

Γιὰ τοὺς Ἁγίους (Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

«Ἐγώ τούς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, τούς δέ δοξάζοντάς με δοξάσω», λέγει ὁ Κύριος

(πρβλ. Παρ. η’ 17, Α’ Βασιλ. β’ 30).

Ὁ Θεός δοξάζεται μέ τούς Ἁγίους Του καί οἱ Ἅγιοι δοξάζονται ἀπό τόν Θεό.

Ἡ δόξα πού δίνει ὁ Θεός στούς Ἁγίους εἶναι τόσο μεγάλη, πού ἄν ἔβλεπαν οἱ ἄνθρωποι τόν Ἅγιο ὅπως εἶναι, ἀπό τήν εὐλάβεια καί τό φόβο θά ἔπεφταν καταγῆς, γιατί ὁ σαρκικός ἄνθρωπος δέν μπορεῖ ν᾽ ἀντέξη τή δόξα τῆς οὐράνιας

ἐμφανίσεως.

Μήν θαυμάζετε γι᾽ αὐτό. Ὁ Κύριος ἀγάπησε τόσο τό πλάσμα Του, ὥστε ἔδωσε Ἅγιο Πνεῦμα μ᾽ ἀφθονία στόν ἄνθρωπο, καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὅμοιος μέ τό Θεό.

Γιατί, λοιπόν, ἀγαπᾶ ὁ Κύριος τόσο τόν ἄνθρωπο; Γιατί εἶναι ἡ Αὐτοαγάπη καί ἡ ἀγάπη αὐτή γνωρίζεται μόνο μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τόν Κύριο, τό Δημιουργό του, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα γεμίζει μέ τή χάρη Του ὅλο τόν ἄνθρωπο: καί τήν ψυχή καί τό νοῦ καί τό σῶμα.

Ὁ Κύριος ἔδωσε στούς Ἁγίους τή χάρη Του κι ἐκεῖνοι Τόν ἀγάπησαν καί προσκολλήθηκαν ὁλοκληρωτικά σ᾽ Αὐτόν, γιατί ἡ γλυκύτητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑπερνικᾶ τήν ἀγάπη γιά τόν κόσμο καί τήν ὀμορφιά του.

Κι ἄν ἔτσι γίνεται στή γῆ, τότε στόν οὐρανό οἱ Ἅγιοι εἶναι ἀκόμα πιό πολύ ἑνωμένοι μέ τόν Κύριο μέ τήν ἀγάπη. Κι ἡ ἀγάπη αὐτή εἶναι ἀνείπωτα γλυκειά καί ἐκχύνεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα κι ὅλες οἱ ἐπουράνιες δυνάμεις μ᾽ αὐτήν τρέφονται.

Ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα στούς Ἁγίους εἶναι ἀγάπη.

Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζεται ὁ Κύριος. Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα μεγαλύνεται ὁ Κύριος στούς οὐρανούς. Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα δοξάζουν οἱ Ἅγιοι τό Θεό καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα δοξάζει ὁ Κύριος τούς Ἁγίους καί αὐτή ἡ δόξα δέν ἔχει τέλος.

Σέ πολλούς φαίνεται πώς οἱ Ἅγιοι εἶναι μακριά μας. Ἀλλά μακριά εἶναι ἀπό ἐκείνους πού οἱ ἴδιοι ἀπομακρύνθηκαν, ἐνῶ εἶναι πολύ κοντά σ᾽ ἐκείνους πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ κι ἔχουν τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στούς οὐρανούς τά πάντα ζοῦν καί κινοῦνται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀλλά καί στή γῆ εἶναι τό ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτό ζῆ στήν Ἐκκλησία μας, Αὐτό ἐνεργεῖ στά μυστήρια, Αὐτό πνέει στήν Ἁγία Γραφή, Αὐτό ζῆ στίς ψυχές τῶν πιστῶν. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἑνώνει τούς πάντες, καί γι᾽ αὐτό οἱ Ἅγιοι εἶναι κοντά μας. Κι ὅταν προσευχώμαστε σ᾽ αὐτούς, τότε ἀκοῦνε αὐτοί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τίς προσευχές, κι οἱ ψυχές μας αἰσθάνονται τήν πρεσβεία τους γιά χάρη μας.

Πόσο εὐτυχισμένοι καί καλότυχοι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, πού μᾶς χάρισε ὁ Κύριος ζωή μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί εὐφραίνονται οἱ ψυχές μας. Πρέπει ὅμως νά φυλᾶμε μέ σύνεση τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιατί ἀρκεῖ κι ἕνας ἄσκοπος λογισμός γιά νά ἐγκαταλείψη τήν ψυχή, καί τότε στερούμαστε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐξαφανίζεται ἡ παρρησία ἀπό τήν προσευχή, χάνεται καί ἡ σίγουρη ἐλπίδα πώς θά

λάβουμε αὐτό πού ἐπιζητοῦμε.

Οἱ Ἅγιοι ζοῦν σ᾽ ἄλλο κόσμο κι ἐκεῖ βλέπουν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν θεία δόξα καί τήν ὀμορφιά τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου. Ἀλλά μέ τό ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα βλέπουν καί τή ζωή καί τά ἔργα μας. Γνωρίζουν τίς θλίψεις μας κι ἀκοῦνε τίς θερμές προσευχές μας. Ζώντας στή γῆ διδάχτηκαν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα. Κι ὅποιος ἀπέκτησε στή γῆ τήν ἀγάπη διαβαίνει μαζί της στήν αἰώνια ζωή στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὅπου ἡ ἀγάπη αὐξάνει ὡσότου γίνη τέλεια. Κι ἄν στή γῆ ἡ ἀγάπη δέν μπορῆ νά λησμονήση τόν ἀδελφό, πολύ περισσότερο στούς οὐρανούς οἱ Ἅγιοι δέν μᾶς λησμονοῦν καί δέονται γιά μᾶς.

Ὁ Κύριος χάρισε τό Ἅγιο Πνεῦμα στούς Ἁγίους, κι αὐτοί μᾶς ἀγαποῦν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Οἱ ψυχές τῶν Ἁγίων γνωρίζουν τόν Κύριο καί τήν ἀγαθοσύνη Του γιά τόν ἄνθρωπο, γι᾽ αὐτό καί καίγονται πνευματικά ἀπό ἀγάπη γιά τό λαό. Ὅσο ζοῦσαν στή γῆ, δέν μποροῦσαν ν᾽ ἀκούσουν νά γίνεται λόγος γιά ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, χωρίς πόνο στήν καρδιά, κι ἔχυναν δάκρυα στήν προσευχή τους γι᾽ αὐτούς. Τό Ἅγιο Πνεῦμα τούς ἐξέλεξε γιά νά προσεύχωνται γιά ὅλο τό κόσμο καί τούς ἔδωσε πηγές δακρύων. Τό Ἅγιο Πνεῦμα σκορπίζει στούς ἐκλεκτούς Του τόσο μεγάλη ἀγάπη, ὥστε οἱ ψυχές καίγονται ἀπό τήν ἐπιθυμία νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί νά δοῦν τή δόξα τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἅγιοι περιβάλλουν, μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, μέ τήν ἀγάπη τους ὅλο τό κόσμο. Βλέπουν καί ξέρουν πώς ἀποκάναμε ἀπό τίς θλίψεις, πώς ξεράθηκαν οἱ καρδιές μας, πώς παρέλυσε ἡ ἀκηδία τίς ψυχές μας, καί γι᾽ αὐτό μεσιτεύουν ἀκατάπαυστα στό Θεό γιά μᾶς.

Οἱ Ἅγιοι χαίρονται γιά τή μετάνοιά μας καί στενοχωριοῦνται ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐγκαταλείπουν τό Θεό κι ἐξομοιώνωνται ἔτσι μέ τά ἄλογα ζῶα. Λυποῦνται, γιατί οἱ ἄνθρωποι ζοῦν στή γῆ χωρίς νά ξέρουν πώς, ἄν ἀγαποῦσαν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, θά ὑπῆρχε ἐλευθερία ἀπό τήν ἁμαρτία. Κι ὅπου δέν ὑπάρχει ἁμαρτία, ἐκεῖ ὑπάρχει χαρά καί ἀγαλλίαση πού δίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα, κι ἔτσι ὅπου καί νά στραφῆ τό βλέμμα, τά πάντα εἶναι ἀγαπημένα κι ἡ ψυχή ἀπορεῖ καί ἀναρωτιέται «γιατί νοιώθω τόσο καλά», καί δοξολογεῖ τό Θεό.

Νά ἐπικαλεῖστε μέ πίστη τή Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους. αὐτοί ἀκοῦνε τίς προσευχές μας καί ξέρουν καί τούς διαλογισμούς μας.

Καί μή θαυμάζετε γι᾽ αὐτό. Ὅλος ὁ οὐρανός τῶν Ἁγίων ζῆ μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τίποτε δέν εἶναι κρυφό σ᾽ ὅλο τόν κόσμο γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐγώ δέν καταλάβαινα πιό πρίν, πῶς οἱ οὐρανοπολίτες ἅγιοι μποροῦν νά βλέπουν τή ζωή μας. Ὅταν ὅμως μέ ἤλεγξε ἡ Ἁγία Θεοτόκος γιά τίς ἁμαρτίες μου, τό ἔμαθα πώς οἱ

Ἅγιοι μᾶς βλέπουν μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί γνωρίζουν ὅλη τή ζωή μας.

Οἱ Ἅγιοι ἀκοῦνε τίς προσευχές μας καί ἔχουν ἀπό τό Θεό τή δύναμη νά μᾶς βοηθοῦν. Αὐτό εἶναι γνωστό σ᾽ ὅλο τό γένος τῶν χριστιανῶν.

Ὁ πάτερ Ρωμανός, ὁ γυιός τοῦ πάτερ Δοσιθέου, μοῦ διηγόταν πώς ὅταν ἦταν ἀκόμα στόν κόσμο πολύ νέος, ἔτυχε νά διαβῆ σ᾽ ἐποχή χειμώνα τό Δόν. Ξαφνικά ράγισαν οἱ πάγοι τοῦ ποταμοῦ καί τ᾽ ἄλογό του ἔπεσε μέσα στήν τρύπα πού ἄνοιξε καί σέ λίγο ὅλο τό ἔλκηθρο καί τό ἄλογο βυθίζονταν στούς πάγους. Αὐτός, μικρό παιδί, φώναξε: «Ἅγιε Νικόλα, βοήθησέ με νά σύρω ἔξω τό ἔλκηθρο» καί τραβώντας τά χαλινάρια εἶδε ἀμέσως ἔλκηθρο καί ἄλογο ἔξω ἀπό τούς πάγους.

Κι ὁ πάτερ Ματθαῖος, πού ἦταν συγχωριανός μου, ὅταν ἦταν παιδί ἔβοσκε, σάν τόν προφήτη Δαβίδ, τά πρόβατα τοῦ πατέρα του. Ὁ ἴδιος εἶχε ἀνάστημα ἴσα μέ πρόβατο. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του ἐργαζόταν στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ κάμπου. Ξαφνικά βλέπει νά ὁρμοῦν λύκοι καταπάνω στό Μίσα – ἔτσι ὀνομαζόταν ὁ πάτερ Ματθαῖος κατά κόσμον – κι ὁ μικρός Μίσα ἄφησε κραυγή: «Ἅγιε Νικόλα, βοήθα με». Καί μόλις φώναξε, οἱ λύκοι γύρισαν πίσω καί δέν ἔκαμαν κακό οὔτε σ᾽ αὐτόν οὔτε στά πρόβατα. Καί γιά πολύν καιρό γελοῦσαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας κι ἔλεγαν: «Ὁ Μίσα ἐτρόμαξε φοβερά ἀπό τούς λύκους, ἀλλά ὁ Ἅγιος Νικόλας τόν γλύτωσε».

Κι ὅλοι μας ξέρομε πλῆθος περιπτώσεων, πού οἱ Ἅγιοι ἔρχονται παρευθύς νά βοηθήσουν. Ἀπ᾽ αὐτά εἶναι, λοιπόν, φανερό πώς ἀκούγονται οἱ προσευχές μας στούς οὐρανούς.

Οἱ Ἅγιοι ἦταν ἄνθρωποι ὅμοιοι μ᾽ ἐμᾶς. Πολλοί ἀπ᾽ αὐτούς εἶχαν μεγάλες ἁμαρτίες, ἀλλά μέ τήν μετάνοια πέτυχαν τήν Οὐράνια Βασιλεία. Κι ὅλοι ὅσοι ἔρχονται σ᾽ αὐτήν, μέ τή μετάνοια ἔρχονται πού μᾶς χάρισε ὁ Ἐλεήμων Κύριος μέ τά πάθη Του.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι ζοῦν στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἐκεῖ πού εἶναι ὁ Κύριος καί ἡ Πανάχραντη Μητέρα Του. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἅγιοι Προπάτορες καί Πατριάρχες, πού κράτησαν μέ ἀνδρεία καί παρέδωσαν τήν πίστη τους. Ἐκεῖ εἶναι οἱ Προφῆτες, πού ἔλαβαν Πνεῦμα Ἅγιο καί μέ τό λόγο τους καλοῦσαν τό λαό πρός τό Θεό. Ἐκεῖ εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, πού πέθαναν γιά τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐκεῖ βρίσκονται οἱ μάρτυρες, πού ἔδωσαν μέ χαρά τή ζωή τους ἀπό τήν ἀγάπη γιά τό Χριστό. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ἅγιοι Ἱεράρχες, μιμητές τοῦ Κυρίου, πού βάσταξαν τά βάρη τῶν πνευματικῶν τους προβάτων. Ἐκεῖ εἶναι οἱ ὅσιοι ἀσκητές καί οἱ κατά Χριστόν σαλοί, πού νίκησαν μέ τήν ἄσκηση τόν κόσμο. Ἐκεῖ βρίσκονται ὅλοι οἱ Δίκαιοι, ὅσοι τήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί κατανίκησαν τά πάθη.

Πρός τά ἐκεῖ, σ᾽ ἐκείνη τή θεσπέσια ἅγια Σύναξη, πού συγκάλεσε τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἑλκύεται ἡ ψυχή μου. Ἀλλά ἀλίμονο σέ μένα! Ἀφοῦ δέν ἔχω ταπείνωση, ὁ Κύριος δέν μοῦ δίνει δύναμη γιά τήν ἄθληση, καί τό ἀσθενικό μου πνεῦμα σβύνει σάν μικρό κερί, ἐνῶ τό πνεῦμα τῶν Ἁγίων ἔκαιγε σάν φλόγα φωτιᾶς, κι ὄχι μόνο δέν τό ἔσβυνε ὁ ἄνεμος τῶν πειρασμῶν, ἀλλά ἄναβε ἀκόμα περισσότερο. Περπατοῦσαν στή γῆ καί τά χέρια τους ἐργάζονταν, ἀλλά τό πνεῦμα τους ἔμενε πάντα κοντά στό Θεό κι ὁ νοῦς τους δέν ἤθελε ν᾽ ἀποσπασθῆ ἀπό τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Γιά χάρη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑπέμειναν ὅλες τίς θλίψεις στή γῆ καί δέν φοβόνταν κανένα πόνο, κι ἔτσι δόξαζαν τόν Κύριο. Γι᾽ αὐτό κι ὁ Κύριος τούς ἀγάπησε καί τούς δόξασε καί τούς χάρισε τήν αἰώνια Βασιλεία μαζί Του.

Πηγή: agiazoni.gr